

Praktijk Dokter van Dijk

(Praxis Dr. Freeseemann)

Blijspel in drie bedrijven

door

HELMUT SCHMIDT

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PRAKTIJK DOKTER VAN DIJK – PRAXIS DR. FREESEMANN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HELMUD SCHMIDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

- Henny van Dijk - mislukt romanschrijver, zich gaandeweg ontpoppend als volleerd, maar clandestien psychiater
- Mieke - zijn echtgenote; wel achter hem staand, maar het hem tegelijkertijd ook knijpend ontdekt te worden
- Hubert van Dijk - praktiserend psychiater, maar zelf ook een klap van de molen gehad hebbend
- Agaat Stuurman - onderbuurvrouw van het soort, dat je beter kwijt dan rijk kunt zijn
- Sofie Aalders - dat is haar wettelijke naam, maar zelf is ze er heilig van overtuigd Christine Deutekom te zijn, de wereldberoemde schlagerzangeres
- Maurice - haar echtgenoot, die daar zeer onder te lijden heeft en dientengevolge zelf ook in geestelijk zwaar weer terecht is gekomen
- Nanet Bruineel - weduwe, van het soort dichtgenaaide bloemkool, en voor haar volwassen zoon een ziekelijk bezorgde moeder
- Wobbe - de haast onder deze zorgen verstikkende zoon, en, evenals de anderen, ook soelaas zoekend bij de pseudodokter van Dijk
- Steffen Sikkens - vijftigjarige postbode, maar tevens weekendcasanova; nochtans op zoek naar rustiger vaarwater

DECOR:

Het stuk speelt in een doorsnee woonkamer, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links een deur, die naar alle andere vertrekken in het huis voert. In de korte kant rechts alleen een raam, dat niet hoeft te functioneren. In de brede achterwand een open doorgang, die alleen naar rechts wordt benut, om via de gang bij de voordeur te komen. Naast de gebruikelijke tafel met stoelen, divan en eventueel ander meubilair, staat er ook een bureau, overwegend links achter. Een open bureau wel te verstaan, waaronder zich iemand kan verstoppen. Op dit bureau een computer met scherm, allerlei paperassen en een telefoon. Ondanks dit bureau moet het vertrek toch de indruk wekken van een gezellige huiskamer. Vanaf het tweede bedrijf is de tafel echter verdwenen, staat de divan meer centraal en heeft het vertrek meer het karakter van een behandelkamer gekregen, terwijl toch duidelijk te zien moet blijven, dat het eigenlijk toch wel een huiskamer is.

EERSTE BEDRIJF

Henny zit achter zijn bureau, de ogen gericht op het computerscherm, te tikken; Mieke hanteert de stofzuiger, hetgeen hem zichtbaar irriteert; zij kijkt ook niet bijzonder vrolijk.

Henny: *(na een poosje, met volume)* Mieke, moet dat nou?

Mieke: *(roept)* Wat zeg je?

Henny: Kun je niet eerst ergens anders gaan zuigen?

Mieke: *(roept)* Versta je niet! *(Henny staat op, trekt de stekker uit het contact)* Hé, wat moet dat?

Henny: Mieke, alsjeblieft! Ik heb net een spirituele ingeving. En zo kort voor het einde moet ik me tot het uiterste concentreren, anders loop ik het risico, dat de lezers het slot niet bevalt. En je weet hoe verzot de meesten op een happy-end zijn.

Mieke: Sorry, ik had er geen erg in. Hoever ben je nu?

Henny: Vierhonderdttwintig pagina's. Nog 'n paar uurtjes, dan kan ik er een punt achter zetten.

Mieke: En ik ben weer de eerste, die het mag lezen, neem ik aan?

Henny: *(naar haar toe, arm om haar middel)* En deze keer is het gegarandeerd een bestseller. Dat voel ik gewoon.

Mieke: O jongen, je hebt er geen idee van hoezeer ik je dat toewens!

Henny: Maar als jij hier met die zuiger bezig bent, word ik teveel afgeleid begrijp je?

Mieke: Natuurlijk. En ik kan net zo goed eerst de rest doen. *(hij geeft haar een kusje op haar voorhoofd, op hetzelfde moment hoort men een hoop gestommel achter het toneel; beiden schrikken; Mieke, kwaad)* Als dat zo doorgaat, moet hier morgen het hele trappenhuis gerenoveerd worden!

Henny: Ik vraag me af hoe lang die nodig hebben om in te trekken. Dat gaat nu toch al drie dagen aan één stuk zo!

Mieke: *(af via doorgang, direct daarna hoort men haar roepen)* Als het niet teveel gevraagd is, maak dan alsjeblieft een beetje minder lawaai, ja! Hier wonen namelijk mensen, die met hun hersens werken! *(terugkomend)* Zo, ik denk, dat ze het nu wel begrepen zullen hebben!

Henny: Gossie, Mieke, dat had toch ook wel een beetje vriendelijker gekund. Het zijn tenslotte onze nieuwe burens.

Mieke: Kan me niets schelen. Nu weten ze tenminste waar ze aan toe zijn. *(door het raam naar beneden kijkend)* Moet je eens zien wat die allemaal naar binnen slepen! Dat is nu al de derde kast. Ik vraag me

af, waar ze het willen laten op die negentig vierkante meter. En als ik me niet vergis, hebben ze ook al twee bureaus naar boven gedragen.
Henny: *(ook kijkend)* Misschien wel een familie met schoolgaande kinderen.

Mieke: Nog erger! De hele dag het geschreeuw van die blagen in het trappenhuis!

Henny: Alsjeblieft, Mieke. Alleen omdat het ons niet vergund is kinderen te krijgen, hoef je het anderen nog niet kwalijk te nemen, dat zij er wél hebben!

Mieke: *(stug)* Ja ja, het is al goed! *(heeft een stofdoek tevoorschijn gehaald)* Ik kan ook eerst stof afnemen, dat gaat geruisloos. *(hij neemt weer achter zijn bureau plaats; zij is driftig bezig, kan haar tranen nauwelijks bedwingen, haalt dan zakdoek tevoorschijn en snikt)*

Henny: *(hoort en ziet dat, naar haar toe, neemt haar in zijn armen)* Mieke, wat heb je toch?

Mieke: *(hem afwerend)* Ach, niets. Het gaat alweer.

Henny: Waarom heb je er nu opeens weer zoveel moeite mee? Ik bedoel, dat we kinderloos zullen blijven weten we immers al vijf jaar. En over het al dan niet adopteren van een kleintje hebben we toch ook lang genoeg nagedacht. *(weer lawaai vanuit het trappenhuis)*

Mieke: Daar gaat het toch helemaal niet over.

Henny: Maar wat heb je dán?

Mieke: *(neemt weer stof af)* Niets!

Henny: *(pakt haar hand)* Kom, vertel op. Wat zit je dwars?

Mieke: *(vertwijfeld, huilerig)* Ik ruk het niet meer. Ik weet gewoonweg niet hoe het verder moet. Jij hebt daar geen weet van, omdat ik hier alle financiële zaken regel. Maar ik ben aan het einde van mijn Latijn!

Henny: Onze financiële zaken? Is daar dan iets mee?

Mieke: Gisteren heb ik de derde brief van onze bank gekregen. Ze beginnen zich zorgen te maken, omdat we al voor meer dan drieduizend euro in het rood staan!

Henny: *(onthutst)* Wat vertel je me nou?

Mieke: *(vertwijfeld)* Henny, soms heb ik het idee, dat jij, waar het onze geldzaken betreft, je kop met opzet in het zand steekt! En je beseft blijkbaar niet, dat het schijntje, waar ik mee naar huis kom, slechts een druppel op de gloeiende plaat is!

Henny: Ja maar...

Mieke: *(kwaad)* Dagelijks drie uur vegen en dweilen in de super hierbeneden! En voor wat deze "superjob" opbrengt, krijg je vandaag de dag nog geen hond meer gedekt, dat weet jezelf ook!

Henny: En waarom hoor ik dit nu pas? *(bezorgd)* Mieke, dat had je me veel eerder moeten vertellen!

Mieke: Ik heb tot nu toe de stille hoop gekoesterd, dat een dergelijk gesprek tussen ons niet nodig zou zijn, maar... Alsjeblieft, Henny, wees nou eerlijk! Al sinds jaren zit je te schrijven en te schrijven, maar ondertussen heeft nog geen enkele uitgeverij ook maar de geringste interesse voor je manuscripten aan de dag gelegd!

Henny: (kwaad) Mieke!

Mieke: Ik weet, dat het je krenkt, maar het is niettemin de waarheid. En daarom... *(snikt weer)* daarom is het maar goed, dat we geen kinderen hebben, want die zouden we toch nooit dát hebben kunnen geven wat ze nodig hebben.

Henny: *(neemt haar liefdevol in zijn armen)* Liefje, ik had immers geen flauw idee!

Mieke: Omdat jij je ogen sluit voor de realiteit! Driemaal per dag moet er toch iets eetbaars op tafel komen, o ja. Maar levensmiddelen kosten nu eenmaal geld! En het wordt de hoogste tijd, dat jij eindelijk eens gaat inzien, dat die romans van jou tot nu toe nog geen cent in het laatje hebben gebracht!

Henny: "Amanda's erfgoed" wordt een bestseller! Dat garandeer ik je!

Mieke: *(ogen ten hemel)* Henny, hoe vaak heb ik die woorden de laatste jaren nou al niet moeten horen!

Henny: *(afstand nemend)* Ik beloof je, dat ik alles, maar dan ook alles zal doen, om aan deze situatie binnen de kortste keren een einde te maken.

Mieke: En zou je me dan ook eens kunnen vertellen hoe je dat denkt aan te pakken? Als jouw manuscripten niet in druk verschijnen, kunnen de mensen ze ook niet kopen en blijft schraalhans bij ons keukenmeester. Zou je niet eindelijk eens gaan proberen hier of daar een acceptabele baan te vinden?

Henny: *(achter zijn bureau plaatsnemend)* De romans die ik schrijf zijn goed en de uitgevers hebben er geen idee van wat ze de lezers onthouden. *(zit op de toetsen te staren)*

Mieke: *(naar hem toe)* Het spijt me. Misschien had ik er beter het zwijgen toe gedaan.

Henny: *(men merkt, dat hij beledigd is)* Nee nee, je zult wel gelijk hebben.

Mieke: Had ik maar mijn mond gehouden. Henny, ik wilde je geen pijn doen!

Henny: *(ietwat moedeloos)* Ik zal wel geen topauteur zijn, maar ik schijn het zelf nog niet te beseffen.

Mieke: Je hebt talent, Henny, eerlijk waar! Ik persoonlijk vind al je romans voortreffelijk!

Henny: Het is prettig te horen, dat je achter me staat, maar dat brengt ook geen brood op de plank. *(weer gestommel achter het toneel)*

Mieke: *(woedend)* Het begint nu toch wel de spuigaten uit te lopen! *(er wordt aangebeld, Mieke af via doorgang)*

Agaat: *(onzichtbaar)* Hallo Mieke!

Mieke: *(onzichtbaar, niet al te enthousiast)* Agaat, kom binnen.

Agaat: *(resoluut op, met schort voor)* Ha, die Henny! *(Mieke mee terug)*

Henny: *(nauwelijks opkijkend van zijn werk)* Hoi, Agaat.

Agaat: *(op de stofzuiger doelend)* Ach, je was aan het zuigen? Moet ik ook nog. Maar ik kom tijd tekort. Voorheen zei ik het nog tegen Theo: Theo, zei ik, de dag moest minstens tien uren meer hebben. Zeker nu we volgende week naar Griekenland gaan. *(inmiddels achter Henny en op het scherm kijkend)* En, hoe staat het met de boekenschrijver? Wat wordt het deze keer?

Henny: *(het scherm vlug met zijn handen afdekkend)* Niemand mag mijn boeken lezen, voordat ze zijn uitgegeven!

Agaat: Dan zal ik wel nooit te weten komen wat jij allemaal op papier zet. *(weer terug naar Mieke, Henny tikt geïrriteerd verder)*

Mieke: En, Agaat, moet je soms een kop koffie?

Agaat: Nee nee meid, ik kan niet lang blijven, ik zei het immers al. Maar eh, wat ik je vragen wilde: moeten we ons dat eigenlijk laten welgevallen? *(en, als Mieke haar niet-begrijpend aankijkt)* Ik bedoel, de nieuwe, die hierboven intrekt. Dat is nu toch al dagenlang een leven als een oordeel, nota bene tot diep in de nacht!

Mieke: Och, dat is nu ook weer overdreven.

Agaat: Dat zeg je nu wel zo, maar heb je je al eens het trappenhuis bekeken? Daar ziet het uit, zeg ik je! En wie mag dat weer schoonmaken? Ik!

Henny: Nou ja, daar word je immers ook voor betaald.

Agaat: Zeker. Maar dat wil nog lang niet zeggen, dat hier iedereen zomaar kan doen waar hijzelf zin in heeft!

Mieke: Daarin moet ik je gelijk geven, Agaat. Ons werkt die herrie ook op de zenuwen.

Agaat: Zie je wel. En wat jullie kennelijk nog niet weten: wat denken jullie wel met wie we het hier voortaan te doen hebben? *(Henny is nu een en al oor)*

Mieke: Ja?

Agaat: Met zo'n klusjesman voor *(tikt tegen haar voorhoofd)* de bovenkamer! Een fiesjator! Volgende week al gaat hij hier zijn praktijk openen!

Henny: Hierboven? Op de derde etage?

Agaat: Wat ik je brom! En weten jullie wat ons dan te wachten staat? Iedere dag van 's morgens tot 's avonds vreemde mensen in het trappenhuis! En dan ook nog allemaal idioten!

Mieke: Och nee, zo moet je dat niet zien. Mensen met psychische problemen hoeven nog lang niet idioot te zijn.

Agaat: Maar zeker, meid! Als ik het je toch zeg!

Henny: Is hij neuroloog of psychiater?

Agaat: Weet ik veel! Maar wat maakt het ook voor verschil? Idioot is idioot!

Henny: Nou ja, enkele jaren geleden was daarboven een advocatenkantoor gevestigd en dat viel toch ook reuze mee.

Agaat: En het trappenhuis dan? Hoe denk je dat dat, na zo'n invasie, tegen de avond zal uitzien? Maar dan zal ik de huisbaas wel aan zijn verstand brengen, dat ik ook meer geld wil zien voor het schoonmaken! Ik ben toch zeker niet gek! Die vent daarboven maar slapende rijk worden en ik ondertussen de troep van zijn gestoorde bezoekers opvegen! En dan ook nog voor een appel en ei! Maar niet met mij! O nee, daar pas ik voor! *(er wordt aangebeld)*

Mieke: *(al af via doorgang)* Wie mag dat nou zijn?

Henny: Ik zou maar uitkijken, Agaat. Als je teveel stampij maakt, loop je ook nog het risico, dat hij voor jou in de plaats een ander neemt.

Agaat: O ja? En waarvan zouden wij dan moeten leven? Theo zal nooit meer aan het arbeidsproces kunnen deelnemen en zonder mijn inkomsten als poetster, kunnen wij niet rondkomen. Zeker niet van die paar euro WAO, waar ze je tegenwoordig mee afschepen!

Mieke: *(na enig stemrumoer, onzichtbaar)* Ach zo, dan komt u maar binnen.

Hubert: *(onzichtbaar)* Ja, dank u.

Agaat: Ik heb hier altijd mijn plicht gedaan, wat men lang niet van iedereen kan beweren! En dan zou ik mijn job moeten verliezen, alleen door de komst van zo'n hersenklungelaar? De meesten van die lopen immers zelf met molentjes! Dat zegt mijn Theo ook!

Hubert: *(inmiddels op via doorgang, gevolgd door Mieke)*
Goedemorgen samen.

Agaat: *(geschrokken, voelt zich betrap)* Oh!

Henny: Goedemorgen.

Hubert: Neemt u mij niet kwalijk, dat ik hier zomaar onaangemeld kom binnenvallen, maar eh, ik ben de nieuwe bovenbuur en wil me even komen voorstellen.

Henny: *(achter zijn bureau uit, hem een hand gevend)* Ha, dat doet me plezier.

Hubert: *(vriendelijk)* Van Dijk.

Henny: Ja, dat klopt. En met wie hebben wij het genoeg?

Hubert: *(beetje verward)* Zoals ik al zei, van Dijk. Hubert van Dijk.

Mieke: *(tot Henny)* Te gek, nietwaar?!

Agaat: Ik zei het net nog: knettergek!

Henny: Ongelooflijk! Een naamgenoot dus?! Zo'n toeval! Henny van Dijk. En dat is mijn vrouw Mieke.

Hubert: Ja, wij hebben al kennis gemaakt.

Agaat: *(hem ook een hand gevend)* Agaat Stuurman, van de eerste etage.

Hubert: Hubert van Dijk. Leuk kennis te maken.

Mieke: En eh, wat mogen wij u aanbieden, meneer van Dijk? Maar alstublieft, neemt u toch eerst plaats.

Hubert: Nee, dank u, vriendelijk aangeboden, maar ik zit krap in de tijd, vanwege de verhuizing, begrijpt u? Maar eh, ik ben eigenlijk ook gekomen om u uit te nodigen voor een klein welkomstfeestje bij mij, op woensdagavond. Zeg maar ter kennismaking met mijn nieuwe burens in dit huis.

Agaat: O ja, geweldig! En dan mag ik toch ook komen, hoop ik?

Hubert: Maar zeker, mevrouw Stuurman. Ik had immers ook bij u willen langskomen. En het treft uitstekend, dat ik u nu hier al ontmoet heb.

Agaat: *(met zelfgenoegzaam knikje richting Mieke en Henny)* Zien jullie wel. *(tot Hubert)* En mag mijn man dan ook meekomen? Hij loopt wel in de WAO, maar tot boven komen kan hij nog wel.

Hubert: Maar zeker, mevrouw Stuurman, dat is toch vanzelfsprekend!

Agaat: Maar eh, hoe laat moeten we dan bij u zijn, die woensdagavond?

Hubert: Ik had gedacht zo rond achten. Weet u, komende maandag open ik weliswaar mijn praktijk, maar ik mag toch niet aannemen, dat het meteen zal stormlopen. Ofschoon ik natuurlijk flink geadverteerd heb in de hier verschijnende bladen.

Henny: *(verbouwereerd)* Was u dat? Ik heb die advertentie inderdaad verschillende malen gezien, maar niet eens op het adres gelet! *(hoofdschuddend)* Moet je nagaan!

Mieke: Wij zullen in elk geval graag aan uw uitnodiging gehoor geven, meneer van Dijk. Of moeten we soms dokter zeggen?

Hubert: O nee, alstublieft niet! Ik heet gewoon Hubert. Maar eh, tot woensdag dus?

Henny: Ja hoor, tot woensdag.

Mieke: En alvast een prettig verblijf, in dit huis toegewenst.

Henny: En ook goeie zaken natuurlijk.

Hubert: *(al naar doorgang)* Dank u, dank u.

Agaat: *(naar hem toe)* Moment nog, meneer eh, Hubert, of dokter. Weet u, ondanks uw uitnodiging moet ik er u toch even op wijzen, dat wat u hier doet, eigenlijk wel een beetje te ver gaat.

Hubert: Mevrouw Stuurman? Heb ik dan soms iets fout gedaan?

Agaat: *(samen in de doorgang)* Dat kan men wel zeggen, ja. Kijk, dat uw intrekken hier niet kan, zonder enige lawaaioverlast, zie ik in. Mijn Theo trouwens ook. Maar de verontreiniging van het trappenhuis is een heel andere zaak. Het schoonhouden daarvan is toevallig "mijn" zaak en wat denkt u wel hoeveel werk dat is? En dan uitgerekend "ik" met mijn versleten rug! *(gaat onzichtbaar verder in de gang)* Hebt u daar soms het een of ander voor? Of behandelt u alleen maar getikten? *(men hoort de voordeur dichtslaan)*

Mieke: Zo, dan hebben we vanaf nu dus een praktiserend psychiater in huis.

Henny: *(zorgelijk)* Ja, daar lijkt het wel op. En beseft je ondertussen ook wat dat hier voor een warboel kan geven?

Mieke: Hoezo?

Henny: Mieke, nog afgezien van het feit, dat hier nu dagelijks een hoop - zoals Agaat zich pleegt uit te drukken - idioten ons trappenhuis op en af gaan marcheren en het navenant zullen vervuilen, is er ook nog een heel ander probleem!

Mieke: En?

Henny: Die man heet van Dijk! En neem het nu van me aan, dat wordt een chaos van jewelste!

Mieke: Dat zie ik niet.

Henny: Mieke! H - punt - van Dijk! Net als ik!

Mieke: Ach zo. Jeetje, ja! En dan ook nog dezelfde voorletter!

Henny: Een catastrofe wordt het! Te beginnen al met de post! Uitgerekend nu ze hier een nieuwe bezorger hebben ingezet! En dan nóg erger: al zijn patiënten moeten aan onze deur voorbij en op de onze staat ook H - punt - van Dijk! Begrijp je wat ik bedoel?

Mieke: Jazeker. *(nadenkend)* Maar anderzijds, als de mensen eenmaal weten waar hij te vinden is...

Henny: Als, Mieke, als!

Mieke: Ik vind het anders nog lang niet zo slecht, om een dokter in de onmiddellijke nabijheid te hebben. Je kunt nooit weten. Gebeuren kan er altijd wel wat. En bovendien heeft hij best wel een goede indruk op me gemaakt.

Henny: Mieke, zo'n man noemt men wel dokter, maar je kunt hem echt niet vergelijken met een huisarts. Het is een specialist voor mensen met psychische problemen, en voor zover ik weet hebben wij die niet!

Mieke: *(met stofzuiger af in links, deur blijft open)* Gelukkig niet, maar het is erg genoeg, als zielenpoten met een dergelijk onheil zijn opgescheept.

Henny: *(weer achter zijn bureau)* Zeker, Mieke, maar of dit soort moderne medicijnmannen inderdaad in staat is hen te helpen, waag ik te betwijfelen. De meesten van hen hebben immers geen andere intentie dan de mensen geld uit hun zakken te kloppen. Ze zijn voorzien van een goed functionerend mondwerk, oefenen hun beroep uit zonder gereedschap en zonder werkbijblijfsjes, maar verlangen wel contante betaling. Wat dacht je hoeveel een behandeling door dat soort fantasten kost?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto